

עת"א 45769/02/18 - חוסאם אבו אלהיגא, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 מרץ 2018

עת"א 45769-02-18 אבו אלהיגא נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני העותר	כב' הנשיא רון שפירא
נגד משיבים	
	חוסאם אבו אלהיגא, ע"י ב"כ עו"ד ש. דבאח
	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתה מבקש העותר להורות על ביטול החלטת המשיב, המורה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שנגזרו על העותר וריצוי יתרת תקופת המאסר שנותרה לריצוי במתקן כליאה.

העותר נשפט לריצוי 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות (ת.פ. 27999-11-16 של בימ"ש השלום בקריות), זאת החל מיום 13.7.17. העותר התייצב לתחילת עבודות השירות בזמן, נערך לו ריאיון קליטה והוחתם על כללי ע"ש. כבר מתחילת עבודות השירות החל להיעדר ללא אישור, לאחר ולהיעדר בשל מחלות. לאור זאת נערכו מספר שיחות ברור בהן הוזהר וקיבל הזדמנויות נוספות לשפר נוכחותו בעבודות השירות. לאחר שהמשיך להיעדר מעבודות השירות נערך לו ברור נוסף ביום 8.1.18 בו הוחלט להזמין לשימוע לאור כך שאינו מתייצב לעבודות השירות. בשימוע שנערך ביום 17.1.18 המליץ עורך השימוע בפני מפקד המחוז על הפסקה מנהלית של עבודות השירות. מפקד המחוז חתם ואישר את ההפסקה המנהלית ביום 21.1.18.

העותר טוען במסגרת העתירה כי מעסיקו במקום עבודות השירות הודיע כי אינו מעוניין להמשיך להעסיקו וביקשו ממנו לא להגיע לעבודה עד שייקבע מקום אחר להמשך עבודות השירות. נטען כי העותר פנה אינספור פעמים לממונה על עבודות השירות לשם ברור מקום ומועד המשך עבודות השירות אך לא נענה. נטען כי החלטת המשיב נבעה משיקולים זרים. נטען כי העבירה בה הורשע הייתה העבירה הראשונה והיחידה בה הורשע העותר מימיו, כי מדובר בבחור צעיר, נשוי ואב לשני ילדים, ופרט לאותה מעידה בגינה הוטלו עבודות השירות עברו ללא רבב והשמתו מאחורי סורג ובריח כתוצאה ממחדלים תהווה סכנה לפגיעה בתא המשפחתי וגרימת נזק ממשי לעתידו. כן נטען כי העותר נעדר מעבודות השירות בימים בהם נעדר ללא אישורי מחלה בגלל שיקולי פרנסה וכי הוא במצב כלכלי קשה ועמד לפני פינוי מביתו.

מבוקש לתת לעותר הזדמנות אחרונה לסיים את עבודות השירות.

המשיב טוען כי העותר נעדר מעבודות השירות ותפקודו היה לקוי ולכן הועבר למספר מקומות עבודה. נטען כי מקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי ומראה במעשיו כי אינו מקבל על עצמו אחריות הנלווית לחלופת מאסר זו, הוא עלול להתחייב לרצות יתרת עונשו במאסר וכי התייצבות לעבודות שירות אינה עניין שבשיקול דעת אלא עונש שנגזר על אדם שיצא חייב בדין. נטען כי מדובר בעותר שביודעין לא התייצב להמשך ריצוי עבודות השירות ולמרות הזדמנויות רבות שניתנו לו ואזהרות שהוזרה החליט שאינו ממלא הוראות הממונה והחלטת ביהמ"ש ולכן לא מגיעה לו הזדמנות נוספת ומקומו מאחורי סורג ובריח. עוד נטען כי הטענה בדבר ימי המחלה עולה רק במסגרת העתירה ורוב אישורי המחלה לא עמדו בפני רכז עבודות השירות. נטען כי האישורים אינם חתומים והיה צריך להגישם בזמן ולא לאחר כחצי שנה. נטען כי לעותר ניתנו די הזדמנויות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה, שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי העותר נעדר רבות מעבודות השירות ללא אישורים ונראה כי גם כאשר התייצב לא ביצע את העבודות כנדרש והמעסיק לא היה מרוצה מעבודתו. העותר הועבר ממקומות עבודה, ניתנו לו מספר הזדמנויות ונערכו לו שיחות ברור, כאשר הובהר לו כי ניתנת לו הזדמנות נוספת לבצע את העבודות כסדרן, אך הוא המשיך להיעדר והפגין זלזול מוחלט בעונש שנפסק שעליו לרצות.

מהאישורים הרפואיים שהוצגו במסגרת העתירה עולה כי כל האישורים הודפסו בתאריך 6/2/18 וגם אם נרשמו בזמן אמת על ידי הרופא המטפל, תאריך ההדפסה מעיד על כך כי אכן העותר לא הציג אישורים אלה לרכז עבודות השירות, כטענת המשיב. בעת ראיון הקליטה לעבודות השירות חתם העותר על הכללים, ביניהם הכלל כי כל היעדרות מעבודות השירות טעונה אישור המפקח והמעסיק ותלווה בהצגת אישור מתאים בכתב שיימסר למפקח. למרות זאת, העותר לא מסר אישורים להיעדרויותיו. כמו כן, בשיחות הברור הרבות שנערכו לעותר לא טען כי קיימים אישורי מחלה אלא אף טען כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ומודה שנעדר ללא אישור.

בנסיבות אלו, לא מצאתי כי בהתנהלות המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות המצדיקים התערבות. ההחלטה ניתנה על רקע הנתונים שהיו בפני המשיב. כמו כן, נראה כי העותר לא הפנים את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו.

כאמור, המשיב התחשב בנסיבותיו האישיות של העותר ובגילו הצעיר ובאינטרס השיקום וניתנו לעותר מספר הזדמנויות לשפר את התנהגותו ולסיים את עבודות השירות, אך העותר לא השכיל לנצל הזדמנויות אלו והמשיך להיעדר ללא הצדקה. יצוין כי נראה שגם האישורים הרפואיים שהוגשו במסגרת העתירה אינם מעידים על מצב רפואי שאינו מאפשר לבצע את עבודות השירות בצורה תקינה.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלדחות את העתירה נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי.

העתירה נדחית.

העותר יתייצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס בבית מעצר קישון ביום 8.4.18 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. ניתנת לעותר האפשרות לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים:

08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא